

РЕШЕНИЕ

№ 489

гр. София, 28.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 19.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **325** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и чл.148, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Образувано е по жалба Вх. № 924/12.01.2021г. по описа на АССГ, внесена чрез административния орган, депозирана от [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], р-н О. К., [улица]Ш, № 136, представлявано от Изпълнителния Директор С. Д. Д., срещу Решение № Ж-722/05.11.2020г. на КЕВР, с което на основание чл.147, ал.2 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, вр. с чл.22, ал.1, ал. 5 от ЗЕ на [фирма], са дадени задължителни указания: 1. в 7-дневен срок от получаване на решението да извърши необходимите действия и извърши промяна в клиентските данни за обектите на [фирма] и 2. в 7-дневен срок от изпълнение на указанията по т.1-да информира КЕВР.

Въпросът относно активната правна легитимация и наличието на правен интерес за жалбоподателя от оспорването на Решение № Ж-722/05.11.2020г. на КЕВР, е решен с Определение № 10055/05.10.2021г., постановено по адм. д. № 9598/2021г. по описа на ВАС, Трето отделение, което е окончателно и задължително за настоящия състав, поради което и производството по делото е проведено и съдът следва да се произнесе по същество.

В жалбата се твърди незаконосъобразност на оспорваното решение, като постановено в нарушение на процесуалните правила, като жалбоподателят, не е конституиран като

заинтересована страна в административното производство, с пряк директен интерес, нарушения на материалния закон, поради което иска от съда отмяна на оспорения акт като незаконосъобразен и връщане на делото като административна преписка на административния орган за провеждане на законосъобразно административно производство, със задължителни указания по прилагането и тълкуването на закона. Претендират се сторените по списък съдебно-деловодни разноски, пред първоинстанционния съд и за касационното оспорване по частна жалба пред ВАС. Ответникът Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния си представител, оспорва така подадената жалба. Твърди, че издаденото решение е валидно, правилно и законосъобразно и моли същото за бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя.

Заинтересованите страни: [фирма] и [фирма], редовно призовани, не изпращат представители, не вземат становище по спора.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство пред КЕВР е образувано по повод на подадена жалба Вх. № Е-13-262-127/12.10.2020г., от [фирма] до КЕВР, срещу [фирма]. В жалбата са изложени доводи, че без правно основание електроразпределителното дружество е прекратило партидата на [фирма] и я е прехвърлило на [фирма]. Посочено е, а се установява и от приложената по делото административна преписка, че: [фирма] е закупило на публична продажба /търг/ недвижими имоти: трансформаторен пост и селскостопанска постройка по изп.д. № 1434/2016г. по описа на ЧСИ М. А., с длъжник: [фирма] и с Постановление за възлагане от 26.07.2018г., вписано надлежно с СВ, е собственик на сграда-трансформаторен пост с идентификатор № 10450.40.75.1 със ЗП 10 кв.м., разположена в ПИ с идентификатор № 10450.40.75, която сграда е захранена с ел.енергия с ИТН 3206939 и кл. № [ЕГН], като от нея се захранва и стопанска постройка с идентификатор № 10450.40.76.1 със ЗП 104 кв.м., разположена в ПИ с идентификатор № 10450.40.76 по КК и регистри на [населено място]. С Протокол за въвод във владение на недвижим имот от 13.02.2019г. дружеството [фирма] е владеец на имота. На 07.02.2019г. [фирма], е подал заявление за смяна на клиент от [фирма] на

[фирма], с прилагане на документи, удостоверяващи вещните права на дружеството върху описаните по-горе сгради, което е било уважено. След получаване на първата фактура, [фирма] е установил, че за място на потребление е записано [населено място], Яз. Матница-В. и е направил запитване в Е., за което са му отговорили, че това означава само район, а клиентският номер е на името на дружеството [фирма], което е и задължено лице по фактурата, като получател на доставката, доколкото обектът Трансформаторен пост е собственост на [фирма].

На 26.08.2020г., по разпореждане и в личното присъствие на Управителя на клон Т. при [фирма], г-жа Целева, е разбита сградата-графопост и са сменени катинарите и по нейно искане [фирма], е закрило партидата и я е прехвърлило отново на [фирма]. Жалбата е депозирана пред КЕВР, чрез [фирма] и е съпроводена от становище на ответното дружество в административното производство, съгласно което не е налице спор по отношение собствеността на [фирма], за имот: сграда-трансформаторен пост

с иденфикатор № 10450.40.75.1 със ЗП 10 кв.м., разположена в ПИ с идентификатор № 10450.40.75, като е прието, че за имот, представляващ Язовир „Малка М.“, находящ се в ПИ с КИ 10450.24.12 по ККР на [населено място], първоначално присъединеният обект с дружествена идентификация под № ИТН 3206939, е собственост на [фирма] и се управлява чрез Клон П. на същото дружество. На осн. чл.1, т.5 от Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия, през електроразпределителната мрежа на ЕР ЮГ /ОУ/, от страна на електроразпределителното дружество е дадено становище, че именно Напоителни системи“ ЕАД Клон П. има качеството на клиент на дружеството и респективно титуляр на партидата за данни на обекта. Посочено е, че обстоятелството, че спорната ИТН охранява и стопанската сграда на [фирма], е основание /при желание на последното дружество/, да се извърши процедура по реда на чл.4, ал.1, т.4 от Наредба 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на ел. енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /Наредба 6/ за обособяване на притежаваната от дружеството стопанска сграда като нов обект със самостоятелно измерване на ел. енергия чрез отделяне от съществуващата ИТН и провеждане на процедура по ново присъединяване по реда на чл. 4, ал.1, т.4 от Наредба № 6.

Представени са и са приети писмени доказателства от [фирма], удостоверяващи собствеността върху стопанска сграда и трансформаторен пост, в качеството му на приобретател-собственик, въз основа придобиване при публична продажба по изп.д. № 1434/2016г. по описа на ЧСИ М. А., с длъжник: [фирма], въз основа на Постановление за възлагане от 26.07.2018г., вписано надлежно с СВ. Установено е в мотивите на оспореното решение, че [фирма] е собственик на сграда-трансформаторен пост с иденфикатор № 10450.40.75.1 със ЗП 10 кв.м., разположена в ПИ с идентификатор № 10450.40.75, която сграда е охранявана с ел.енергия с ИТН 3206939 и кл. № [ЕГН], като от нея се охранява и стопанска постройка с идентификатор № 10450.40.76.1 със ЗП 104 кв.м., разположена в ПИ с идентификатор № 10450.40.76 по КК и регистри на [населено място]. С Протокол за въвод във владение на недвижим имот от 13.02.2019г. дружеството [фирма] е владеец на имота. Тези факти не са спорни и в съдебното производство, във връзка с представени писмени доказателства по административната преписка.

Изготвен е доклад от Дирекция “Електроенергетика и топлоенергетика“, КЕВР, до председателя на КЕВР с И. № Е-Дк-877/02.11.2020г. в който е прието, че жалбата на [фирма], е основателна и е предложено на КЕВР, на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 от Закона за енергетиката, във вр. чл.147, ал.2 от Наредба № 3/2013 г. комисията да вземе решение с което да даде на [фирма], следните задължителни указания: 1. в 7-дневен срок от получаване на решението да извърши необходимите действия и извърши промяна в клиентските данни за обектите на [фирма] и 2. в 7-дневен срок от изпълнение на указанията по т.1-да информира КЕВР.

Докладът е обсъден на закрито заседание на КЕВР на 05.11.2020г., обективизирано в приложено извлечение от протокол № 233/05.11.2020г, като жалбата е приета за основателна с шест гласа „за“, от които четири на членове на комисията, със стаж в енергетиката.

С Решение № Ж-722/05.11.2020г. на КЕВР, с което на основание чл.147, ал.2 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, вр. с чл.22, ал.1, ал. 5 от ЗЕ на [фирма], са дадени задължителни указания: 1. в 7-дневен срок от

получаване на решението да извърши необходимите действия и извърши промяна в клиентските данни за обектите на [фирма] и 2. в 7-дневен срок от изпълнение на указанията по т.1-да информира КЕВР.

Видно от приложената административна преписка, жалбоподателят по адм.д. № 325/2021г. по описа на АССГ, не е бил уведомен за административното производство, не му е предоставена възможност за становище, не е конституиран като заинтересована страна.

Видно от представеното Възражение Вх. № 42822/20.07.2020г. на КЕЦ „В.“ и писмо Вх. № 3022/12.08.20г. на [фирма], от [фирма], са предприети действия, във връзка с Възражение-сигнал на [фирма], за възстановяване на електрозахранването за обект с измервателна точка /ИТН/ 3206939, като е прието, че като собственик на обекта, е възстановено електрозахранването му.

В съдебното производство са представени и приети доказателства, удостоверяващи собствеността на Поземлен имот Яовир „Малка М.“, имот с идентификатор № 10450.24.14, съгласно НА № 43, том III, рег. № 5709, дело № 417 от 05.12.2018г. на нотариус М. Р., рег. № 650 на НК, РД-РС Велинград, както и е представена Заповед № РД-11-173 от 06.07.2020г. на Изп. Директор на [фирма], съгласно която договор за наем № Д-53-237/12.12.2016г., с Наемател [фирма], за наем на Язовир Малка М., собственост на [фирма], е прекратен, считано от 06.07.2020г.

Представен е и протокол за въвод във владение на недвижим имот на осн. чл. 522, ал.1 от ГПК, от 13.02.2019г., на ЧСИ М. А., рег. № 884, РД-Окръжен съд Пазарджик, с който е въведен във владение като купувач на публична продаван [фирма], по отношение на описаните в хода на административното производство: 1/.сграда-трансформаторен пост с идентификатор № 10450.40.75.1 със ЗП 10 кв.м., разположена в ПИ с идентификатор № 10450.40.75, и 2/.стопанска постройка с идентификатор № 10450.40.76.1 със ЗП 104 кв.м., разположена в ПИ с идентификатор № 10450.40.76 по КК и регистри на [населено място]. В съдържанието на постановлението за въвод във владение, изрично е отбелязано, че в сградата-трансформаторен пост, са налични електрически съоръжения, собственост на длъжника по изп. производство, които не са изнесени към въвода във владение.

В съдебното производство заинтересованите страни не вземат становище ,не представят доказателства, не се явяват, не изпращат процесуален представител.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Административен съд София град, намира, че жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от направеното оспорване.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Оспореният индивидуален административен акт – Решение № Ж-722/05.11.2020г. на КЕВР, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, но при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, което го прави необоснован и като тъкъв противоречащ на материалните разпоредби на закона.

По делото не се спори, че [фирма], е електроразпределително дружество, чиято дейност се регулира от ЗЕ и нормативните актове по неговото приложение, а жалбоподателят в административното производство и заинтересована страна в съдебното производство [фирма], е собственик и владее в това си качество

недвижими имоти: 1/.сграда-трансформаторен пост с идентификатор № 10450.40.75.1 със ЗП 10 кв.м., разположена в ПИ с идентификатор № 10450.40.75, и 2/.стопанска постройка с идентификатор № 10450.40.76.1 със ЗП 104 кв.м., разположена в ПИ с идентификатор № 10450.40.76 по КК и регистри на [населено място], прати което и КЕВР е орган компетентен по реда на чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ) да разгледа жалбата на ползвателя и да се произнесе с решение по нея, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.). В обжалваното Решение, се съдържа подробен анализ относно собствеността на процесния ТП, който въпрос е свързан с допустимостта на жалбата, а не представлява въпрос по същество на спора. Доколкото от представените в административната преписка и в съдебното производство доказателства, легитимират [фирма], като носител на правото на собственост, при липсата на висящ съдебен спор относно собствеността, следва да се приеме, че той има правото на жалба срещу електроразпределителното дружество и административното производство е допустимо, както е прието и от КЕВР. Решаването на други спорове относно собствеността на други електрически съоръжения в процесния ТП, е извън компетентността на КЕВР. В административното производство, обаче са налице достатъчно данни, че се касае, за определяне на точка на присъединяване на два различни обекта, които са гранични, като въпросът за собствеността, за захранването на Язовир Малка М., изобщо не е изследван. Нещо повече, въпреки това, че пряко засегнат и заинтересован от изхода на административното производство е жалбоподателят в съдебното производство [фирма], същия не е конституиран като заинтересована страна в административното производство, не е участвал изобщо в това производство, не му е дадена такава възможност, с което като лице с пряк и непосредствен интерес са изначално ограничени правата му за защита, което по своя характер е съществено нарушение на административнопроизводствените правила и само на това основание постановеният акт е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде изцяло отменен. Не са изискани и събрани доказателства относно техническата обвързаност на трети лица, в случая жалбоподателя [фирма], с функционирането на процесния ТП, не е анализиран като релевантен този факт, във връзка с исканата промяна на ИТН.

Административният орган не е изследвал въпроса дали в конкретния случай по своя характер и предмет,

Настоящият състав намира, че КЕВР не е изяснила фактите и обстоятелствата от значение за спора. В частност, по административната преписка липсва събиране на доказателства и анализ от пряко засегнатата страна-жалбоподателя в съдебното производство, доколкото са налице достатъчно данни в хода на административното производство, удостоверяващи, че се касае за имот, при това Язовир с национално значение, чието захранване е спряно и следва да бъде изяснен въпросът относно това кое е енергийното съоръжение, което представлява присъединителните съоръжения, кои са точно точките на присъединяване за всички обекти, които са предмет на спора по отношение на тяхното присъединяване към електроразпределителната мрежа, коя е границата на присъединяване по отношение на конкретните недвижими имоти и едва

след това, може да бъде направен обосновен извод, съобразно закона, в тази хипотеза, дали е основателно Заявлението за смяна собствеността на партида на новия приобретател на ТП или следва да бъдат открити нови партиди, по отношение на жалбоподателя в административното производство или по отношение на жалбоподателя в съдебното производство. Въпросът за извършването на процедура по реда на чл.4, ал.1, т. 4 от Наредба № 6/24.02.2014г., който е правен и по същество на спора, не може да бъде решен, при фактите по делото, без изясняването на всички релевантни факти и техния обосновен анализ от КЕВР.

Само на посочените основания решението като постановено при съществено нарушение на административно-производствените правила и противоречие с материалния закон, следва да бъде отменено. Решението е постановено и при липсата на мотиви, които съответстват на постановените задължителни указания на КЕВР, доколкото не са посочени аргументи и правни норми, на които да се основава и като такова се явява необосновано.

По изложените съображения, обжалваното решение е незаконосъобразно, на основание чл. 146, т. 3, т. 4 от АПК и като такова подлежи на отмяна. Преписката следва да бъде върната на административния орган за осъществяване на административното производство, съобразно дадените указания по прилагането и тълкуването на закона в настоящото решение, като административното производство пред КЕВР, следва да започне отначало, като ведно с изискването на становище от електроразпределителното дружество, следва да се изиска проверка на място и да се конституира като заинтересована страна по спора и [фирма], на които да се връчи жалбата, с възможност за представяне на становище и доказателства.

Жалбоподателят, претендира разноски в размер 2000 лв., от които ДТ 200 лв. /50 лв. за първоинстанционното производство и 150 лв. ДТ пред ВАС/ и 1800 лв. адвокатски хонорар, като по отношение на възнаграждението за адвокат от ответната страна е направено възражение за прекомерност, което съдът намира за основателно и присъжда възнаграждение за адвокат, като съобрази действителната фактическа и правна сложност на делото и производството на две инстанции, в размер на 1000 лв. общо, поради което и размерът на съдебно деловодните разноски от 1200 лв., следва да бъде заплатен от ответната страна.

Въз основа на изложеното, Административен съд София Град, Трето отделение, 63 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], р-н О. К., [улица]III, № 136, представлявано от Изпълнителния Директор С. Д. Д., Решение № Ж-722/05.11.2020г. на Комисията за водно и енергийно регулиране /КЕВР/, като незаконосъобразно.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за извършване на административното производство, съобразно с изложените в настоящото решение указания по прилагането и тълкуването на закона.

ОСЪЖДА Комисията за водно и енергийно регулиране /КЕВР/, да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], р-н О. К., [улица]III, № 136, представлявано от Изпълнителния Директор С. Д. Д., сумата от 1200.00 /хиляда и двеста/ лева, представляваща съдебно-деловодни

разноси в производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: